Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 282 511 van 23 december 2022
in de zaak RvV X / II

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **Op zijn gekozen woonplaats bij**
advocaat N. LUCAS
Filips de Goedelaan 11
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 6 september 2022 tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 16 november 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 25 november 2022.

Gelet op de pleitnota van 23 november 2022 ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 31 augustus 2022 wordt verzoekende partij geregistreerd in België. Zij doet een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf als gevolg van tijdelijke bescherming.

1.2. Op 6 september 2022 wordt beslist tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:
"BESLISSING TOT WEIGERING VAN MACHTIGING TOT VERBLIJF MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Mijnheer
naam : A.-M. (..)
voornaam : H. Z. R. (..)
geboortedatum : X
geboorteplaats: Irak
nationaliteit : Irak
Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (BU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EO, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend. Bovendien, krachtens artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet wordt u bevolen het grondgebied van België te ver laten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, binnen 30 dagen, om volgende redenen:
Op 31.08.2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (BU) 2022/382.
In het kader van deze aanvraag legde u volgende documenten voor: een paspoort van Irak dat werd afgeleverd op 21.01.2015 en geldig is tot 19.01.2023 en een permanente verblijfskaart voor Oekraïne die werd afgeleverd op 24.06.2020 en geldig is tot 23.06.2030. Voorts legde u een huwelijksakte voor van een huwelijk dat plaatsvond in Oekraïne op 23.05.2017 met S. I. (..) (°02.04.1987, Volyu, Oekraïne), een document in verband met toestemming voor immigratie naar Oekraïne en een inschrijving van domiciliëring in Oekraïne daterend van 25.08.2020. U legde tevens een Iraaks document van nationaliteit voor, een document dat uw rijksregisternummer te Oekraïne toelicht en een document in verband met uw studies dat stelt dat u Oekraïens en enkele andere vakken studeerde aan de voorbereidende faculteit voor buitenlandse burgers, dat dateert van 2011. Tot slot legde u een kopie van uw ticket van Boedapest naar België op 29.08.2022 voor en een bachelor diploma als industriële en burgerlijke ingenieur aan de Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture in 2015.
Artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt dat de lidstaten dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toepassen op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.
Om na te gaan of u in staat bent in veilige en duurzame omstandigheden naar uw land van oorsprong terug te kunnen keren, werd u op 31.08.2022 door de DVZ gehoord.
Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u geboren bent in Bagdad in Irak op 1 januari 1991. U groeide er op met uw broer en twee zussen en doorliep er het onderwijs. U verklaarde dat uw beide ouders op dit moment ook in Bagdad wonen, net als uw twee zussen. Uw broer zou op dit moment in het gebied wonen dat bekendstaat als Koerdistan. In 2010 zou u naar Loehansk in Oekraïne verhuisd zijn en u toonde dit aan met een document dat toelicht dat u voorbereidende studies zoals taal deed om naar de universiteit te kunnen gaan in 2011. U zou vervolgens in 2013 naar Odessa verhuisd zijn waar u studeerde aan de Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture waar u in 2015 een bachelor diploma behaalde als industriële en burgerlijke ingenieur. In 2017 verhuisde u naar Kiev. In dat jaar sloot u een huwelijk met S. I. (..) (°02.04.I987, Volyn, Oekraïne). U legde hiervan een huwelijksakte voor, maar lichtte verder niets toe over dit huwelijk en het verdere verloop en uw vermeende echtgenote vervoegde u niet naar België maar zou op dit moment in Lutsk in Oekraïne verblijven. Er kan dus niet geverifieerd worden of jullie effectief nog gehuwd zijn. Het is op basis van dit huwelijk dat u een permanente verblijfskaart ontving voor Oekraïne in 2020. U lichtte toe in uw levensonderhoud voorzien te hebben in Oekraïne door de uitbating van een shoarmakraam en dankzij enige werkervaring in de horeca. U verklaarde geen kinderen te hebben. Tot slot, wanneer werd gevraagd of er redenen zijn waarom u niet kan terugkeren naar uw land van oorsprong wijdde u enigszins uit over vermeende problemen in verband met uw religieuze strekking, maar legde hiervan geen enkel bewijs voor. In 2015 reisde u gedurende een maand naar Irak om er uw paspoort te vernieuwen.
Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen enkel element aanhaalde die een veilige terugkeer in de weg zou staan. U haalde aan dat u problemen ondervond in Irak ten gevolge van uw religieuze strekking maar staafde dit niet met enig begin van bewijs waardoor deze argumentatie louter steunt op blote verklaringen. Bovendien belemmert dit uw ouders en zussen er niet van om er nog steeds te wonen. Tot slot wijzen wij er op dat u in 2015 nog gedurende een maand terugkeerde naar uw land van oorsprong.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat het niet mogelijk is in veilige omstandigheden terug te keren naar Irak.
Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u een volwassen man bent van 31 jaar die het grootste deel van zijn leven in Irak heeft gewoond. U groeide er op, beheerst de officiële landstaal en doorliep er het onderwijs. Bovendien wonen uw zussen en ouders er nog steeds en keerde u in 2015 gedurende een maand terug om er uw paspoort te vernieuwen. U stelde een vrouw te hebben maar zij vergezelde u niet naar België.
Gelet op bovenstaande elementen kan vastgesteld worden dat u nog steeds een sterke band heeft met uw land van oorsprong (Irak) die u in staat stelt op duurzame wijze terug te keren: u heeft er nog naaste familie wonen, beheerst de officiële landstaal en doorliep er het onderwijs. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen bovendien aangewend worden om u op duurzame wijze in uw land van oorsprong te hervestigen.
Bovenstaande vaststellingen in rekening genomen, maakt u in het kader van deze aanvraag niet op het eerste zicht aannemelijk dat u niet in staat bent om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.
In het kader van deze aanvraag legde u een huwelijksakte voor waaruit blijkt dat u huwde met een Oekraïense onderdaan.
Artikel 2, eerste lid, c) van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 stelt dat het besluit van toepassing is op de gezinsleden van Oekraïense onderdanen die vóór 24/02/2022 in Oekraïne verbleven. Artikel 2, eerste lid, stelt evenwel dat het besluit van toepassing is op personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon.
Bovendien wijzen we er op dat overweging 11 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 het volgende stelt: "dit besluit strekt ertoe tijdelijke bescherming in te voeren voor Oekraïense onderdanen die in Oekraïne verblijven en sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt door de militaire invasie van de Russische strijdkrachten die op die datum begon. Tijdelijke bescherming moet tevens worden ingevoerd voor onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die sinds 24 februari 2022 uit Oekraïne ontheemd zijn geraakt en die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne de vluchtelingenstatus of gelijkwaardige bescherming genoten. Daarnaast is het van belang de eenheid van gezinnen te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status genieten. Daarom moet ook tijdelijke bescherming worden ingevoerd voor de gezinsleden van die personen indien het gezin reeds in Oekraïne bestond en er verbleef ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden."
Gelet op het feit dat dc Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad en waarvan u aangeeft nog steeds een huwelijksband te onderhouden, u niet naar België vergezelde en actueel nog steeds in Oekraïne verblijft, komt u niet in aanmerking voor een afgeleid statuut van tijdelijk beschermde in de hoedanigheid van gezinslid van een onderdaan die ontheemd is in de zin van artikel 2, lid 1 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/83. Uw echtgenote kan immers niet als ontheemde in de zin van diezelfde bepaling beschouwd worden. Bovendien blijkt uit overweging 11 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 duidelijk dat de uitbreiding van de tijdelijke bescherming naar gezinsleden tot doel heeft de gezinseenheid te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status zouden genieten. Het gaat bijgevolg om een afgeleide beschermingsstatus die onlosmakelijk verbonden is met de beschermingsstatus van het gezinslid dat zich als ontheemde en begunstigde op het grondgebied bevindt, in de zin van artikel 2, lid 1, onder a) en b) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad, nog steeds in Oekraïne verblijft, kan er bijgevolg geen sprake zijn van de toekenning van een afgeleid statuut van tijdelijke bescherming, in uw hoofde.
Tot slot wijzen we er op dat ondanks het feit dat u een huwelijksakte voorlegde die aantoont u met een Oekraïense onderdaan huwde, gezien de afwezigheid van deze persoon niet kon worden nagegaan of u op heden nog steeds gehuwd bent met deze Oekraïense onderdaan.
In toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing. In toepassing van artikel 74/13 van de wet wordt bij het nemen van deze beslissing tot verwijdering rekening gehouden met hot hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en uw gezondheidstoestand. Zoals reeds aangehaald bent u een volwassen man met nog sterke familiale en culturele banden in uw land van oorsprong: u beheerst de officiële landstaal, doorliep er het onderwijs en heeft er nog verschillende familieleden wonen. U verklaarde dat uw echtgenote u niet vergezelde naar België en dat u geen kinderen heeft. Tot slot, wat uw gezondheidstoestand betreft,

merken we op dat u geen gewag maakte van medische dementen die u zouden belemmeren te reizen of naar uw land van oorsprong terug te keren."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het verzoekschrift voert de verzoekende partij vier middelen aan die zij uiteenzet als volgt:

"B.1. Eerste middel

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet

9. Voor de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen was het krachtens artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldoende het bevel om het grondgebied te verlaten te motiveren door de aanduiding van de toepasselijke bepalingen van artikel 7 van de Vreemdelingenwet of de betreffende bepaling voor de overige gevallen.
Ten gevolge van de uitdrukkelijke motiveringswet moeten bestuurshandelingen uitdrukkelijk gemotiveerd worden, moet de motivering de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en moet de motivering afdoende zijn.
Zo oordeelde Uw Zetel:
"[…]
belet niet dat een administratieve overheid gehouden is, ingevolge de algemene principes betreffende formele motivering en goed bestuur, om, wanneer het een beslissing neemt, alle relevante elementen waarvan het kennis heeft in overweging te nemen op het moment dat het beslist.
[...]"
(eigen benadrukking)
10. Ook het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verweerster de verplichting op haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.
Het respect voor dit zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat verweerster bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.
11. In casu werden echter niet alle relevante elementen, zoals het jarenlang verblijf van verzoeker in Oekraïne en het feit dat de echtgenote van verzoeker hem op korte termijn zal vervoegen in België, in overweging genomen, minstens blijkt dit niet uit de desbetreffende beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

B.2. Tweede middel

Schending van artikel 2.2 van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382

12. Volgens artikel 2.2 van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 heeft verzoeker als onderdaan van een ander derde land dan Oekraïne recht op passende bescherming indien hij kan aantonen dat:
1. Hij voor 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven
2. Hij niet in staat is in veilige en duurzame omstandigheden naar zijn land of regio van oorsprong terug te keren
13. Verzoeker verbleef voor 24 februari 2022 wel degelijk legaal in Oekraïne op basis van een permanente verblijfskaart die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven (stuk 6).
1. Niet mogelijk om in veilige omstandigheden terug te keren naar Irak
14. Verweerster stelt in haar beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten als volgt (stuk 2):
"[…]
Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen enkel element aanhaalde die een veilige terugkeer in de weg zou staan. U haalde aan dat u problemen ondervond in Irak ten gevolge van uw religieuze strekking maar staafde dit niet met enig begin van bewijs waardoor deze argumentatie louter steunt op blote verklaringen. Bovendien belemmert dit uw ouders en zussen er niet van om er nog steeds te wonen. Tot slot wijzen wij er op dat u in 2015 nog gedurende een maand terugkeerde naar uw land van oorsprong.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat het niet mogelijk is in veilige omstandigheden terug te keren naar Irak.
[...]"

15. Het land van oorsprong van verzoeker is Irak.
Volgens het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn er meerdere gewapende conflicten in Irak, onder meer een intern gewapend conflict met IS en een internationaal conflict tussen Turkse overheid en de Koerdische Arbeiderspartij.
Door het conflict met IS in Anbar, zijn heel wat mannen gevlucht richting Bagdad, waarbij ongeveer 4.000 mannen vermist geraakten, vermoedelijk doordat ze gearresteerd zijn aan een controlepost bemand door Hezbollah.
Protesten die uitbraken in Bagdad, Nasiriyah, Najaf en Amarah werden op gewelddadige wijze opgebroken en meerdere protestleiders werden vermoord door Hezbollah.
Naast IS vormt dus ook Hezbollah een actuele en ernstige dreiging voor Irak.
16. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt dat heel wat terugkeerders in precaire en kritieke omstandigheden leven als gevolg van de vele conflicten die er woeden en de grootschalige vernielingen van dorpen en steden. Bijgevolg is er onder meer een gebrek aan woongelegenheid, werk en basisvoorzieningen.
17. Verzoeker heeft van de Hezbollah-brigades in Bagdad, de hoofdstad van Irak, een brief ontvangen waarin de terroristische groep dreigt om verzoeker en zijn gezin te vermoorden (stuk 8).
Er bestaat dus een ernstige bedreiging van het leven van verzoeker als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal en binnenlands gewapend conflict in Irak.
18. Het moge dus duidelijk zijn dat een veilige terugkeer naar Irak allerminst mogelijk is.
2. Niet mogelijk om in duurzame omstandigheden terug te keren naar Irak
19. Verweerster stelt in haar beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten eveneens als volgt (stuk 2):
"[…]
Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u een volwassen man bent van 31 jaar die het grootste deel van zijn leven in Irak heeft gewoond. U groeide er op, beheerst de officiële landstaal en doorliep er het onderwijs. Bovendien wonen uw zussen en ouders er nog steeds en keerde u in 2015 gedurende een maand terug om er uw paspoort te vernieuwen. U stelde een vrouw te hebben maar zij vergezelde u niet naar België.
Gelet op bovenstaande elementen kan vastgesteld worden dat u nog steeds een sterke band heeft met uw land van oorsprong (Irak) die u in staat stelt op duurzame wijze terug te keren: u heeft er nog naaste familie wonen, beheerst de officiële landstaal en doorliep er het onderwijs. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen bovendien aangewend worden om u op duurzame wijze in uw land van oorsprong te hervestigen.
[...]"
20. Tot 2010 woonde verzoeker in Irak.
In 2010 verhuisde hij echter, op 19-jarige leeftijd, naar Loehansk in Oekraïne in het kader van voorbereidende studies voor de universiteit.
In 2013 verhuisde hij naar Odessa en studeerde hij aan de Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture.
In 2015 behaalde hij hier een bachelor diploma als industriële en burgerlijke ingenieur.
In 2017 verhuisde hij naar Kiev en huwde met mevrouw I. S. (..) (stuk 4) die de Oekraïnse nationaliteit heeft (stuk 5).
In 2020 ontving hij dan ook een permanente verblijfskaart voor Oekraïne (stuk 6).
21. Van de leeftijd van 19 jaar tot de leeftijd van 31 jaar, zijnde 12 jaar lang, woonde verzoeker dus in Oekraïne.
Dat wil zeggen dat hij zijn hele volwassen leven in Oekraïne heeft doorgebracht, zowel tijdens zijn studies die hem gevormd hebben tot de hoogopgeleide man die hij vandaag is, als tijdens zijn huwelijk met mevrouw I. S. (..).
Op een zekere manier is hij dus ook opgegroeid (tot een volwassen man) in Oekraïne en heeft hij ook daar een heel belangrijk deel van zijn onderwijs doorlopen.
Het staat dus vast dat verzoeker wel degelijk goed geïntegreerd is in Oekraïne.
22. Het is de bedoeling dat de echtgenote van verzoeker op korte termijn verzoeker komt vervoegen in België.
Dat verzoeker initieel alleen naar België is gekomen om verblijf aan te vragen, aangezien de moeder van zijn echtgenote ernstig ziek is en zijn echtgenote in Oekraïne is gebleven om tijdelijk voor haar te zorgen, verandert hier niets aan.
23. Volgens artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dient verweerster rekening te houden met de persoonlijke elementen van het dossier bij elke verwijderingsmaatregel, onder meer het gezins- en familieleven van verzoeker.

Verzoeker vormt een kerngezin met zijn Oekraïense echtgenote. Wanneer hij België zou moeten verlaten, wordt hij dan ook gescheiden van zijn echtgenote, daar verzoeker de Irakese nationaliteit heeft.
Het kan wel zijn dat de ouders en zussen van verzoeker nog in Irak wonen, maar dat neemt niet weg dat de kern van zijn gezinsleven als volwassen man bij zijn echtgenote ligt.
Stellen dat hij dan maar terug bij zijn ouders moet gaan wonen, zonder rekening te houden met zijn echtgenote, is dan ook niet redelijk.
24. In elk geval is het voor de echtgenote van verzoeker niet veilig om verzoeker te volgen naar Irak.
Zowel IS als Hezbollah vormen een actuele en ernstige bedreiging voor de inwoners van Irak, zoals hierboven reeds uiteengezet.
Het is geen geheim dat terroristische groeperingen zoals IS en Hezbollah mannen en vrouwen niet als gelijken beschouwen, waardoor het voor vrouwen veel onveiliger is in landen die door dergelijke terroristische groeperingen in de greep worden gehouden.
25. Het moge dan ook duidelijk zijn dat verzoeker niet in duurzame omstandigheden kan terugkeren naar Irak aangezien hij zijn Oekraïense echtgenote niet zomaar zal achterlaten.
Het is ook zeer duidelijk dat het voor zijn Oekraïense echtgenote geen optie is om haar man achterna te gaan naar Irak.
26. Bijgevolg heeft verzoeker wel degelijk recht op passende bescherming.

B.3. Derde middel

Schending van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382

27. Verweerster stelt in haar beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten als volgt (stuk 2):
"[…]
Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad en waarvan u aangeeft nog steeds een huwelijksband te onderhouden, u niet naar België vergezelde en actueel nog steeds in Oekraïne verblijft, komt u niet in aanmerking voor een afgeleid statuut van tijdelijk beschermde in de hoedanigheid van gezinslid van een onderdaan die ontheemd is in de zin van artikel 2, lid 1 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Uw echtgenote kan immers niet als ontheemde in de zin van diezelfde bepaling beschouwd worden. Bovendien blijkt uit overweging 11 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 duidelijk dat de uitbreiding van de tijdelijke bescherming naar gezinsleden tot doel heeft de gezinseenheid te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status zouden genieten. Het gaat bijgevolg om een afgeleide beschermingsstatus die onlosmakelijk verbonden is met de beschermingsstatus van het gezinslid dat zich als ontheemde en begunstigde op het grondgebied bevindt, in de zin van artikel 2, lid 1, onder a) en b) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad, nog steeds in Oekraïne verblijft, kan er bijgevolg geen sprake zijn van de toekenning van een afgeleid statuut van tijdelijk bescherming, in uw hoofde.
[...]"
28. Verzoeker is initieel alleen naar België gekomen.
Zoals hierboven reeds vermeld, vervoegde de echtgenote van verzoeker hem initieel niet naar België, maar bleef in Lutsk in Oekraïne om voor haar zieke moeder te zorgen.
Het is echter wel de bedoeling dat zij op korte termijn naar België zal reizen om met haar echtgenoot, zijnde verzoeker, samen te leven in België.
29. Verzoeker vormt een kerngezin met zijn Oekraïense echtgenote. Een weigering tot machtiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten zal er dus toe leiden dat verzoeker gescheiden wordt van zijn echtgenote, daar verzoeker de Irakese nationaliteit heeft.
Bijgevolg zal de gezinseenheid verbroken worden, hoewel de bewaring van deze eenheid net beoogd wordt door uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.
30. Opmerkelijk is ook dat verweerster hier de bewaring van de gezinseenheid aanhaalt, terwijl ze eveneens stelt dat verzoeker voldoende familiale banden heeft met Irak en naar daar moet terugkeren zonder zijn echtgenote, wat uiteraard de gezinseenheid net verbreekt.
31. Het staat dan ook vast dat verzoeker wel degelijk recht heeft op bescherming op grond van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

B.3. Vierde middel

Schending van artikel 8 EVRM

32. Een inmenging in het privé- en gezinsleven van verzoeker is overeenkomstig artikel 8 EVRM slechts toegelaten als ze bij de wet is voorzien en een maatregel vormt die in een democratische samenleving nodig is.
Dit noodzakelijkheidscriterium houdt in dat de inmenging gebaseerd moet zijn op een dwingende vitale behoefte en dat ze met name evenredig is aan het wettige doel dat men wil bereiken.
Het is dus belangrijk dat verweerster aantoont dat ze een juist evenwicht heeft proberen te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht van verzoeker op de eerbieding van zijn privé- en gezinsleven.
Deze toets werd in casu in geen geval uitgevoerd, minstens blijkt ze niet uit de inhoud van de bestreden beslissing.
33. Verzoeker had in België geen kwade bedoelingen. Zoals gezegd wou hij verblijf aanvragen in België omwille van de aanslepende conflicten in Oekraïne, waarna zijn echtgenote hem op korte termijn zou vervoegen.
Dat verzoeker door de bestreden beslissing naar een land zou worden teruggestuurd waar zijn echtgenote hem niet in veilige omstandigheden kan vervoegen, werd in geen geval in overweging genomen.
Wanneer verzoeker het land moet verlaten, wordt hij dan ook gescheiden van zijn echtgenote, daar hij de Irakese nationaliteit heeft. Dit brengt een schending mee van artikel 8 EVRM.
34. Nochtans geldt de verplichting om een bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen uiteraard NIET indien de effectieve terugkeer van verzoeker een schending van artikel 8 EVRM uitmaakt.
Immers, zoals Uw Zetel terecht oordeelde stelt artikel 7 van de Vreemdelingenwet verweerster niet vrij van de internationale verplichten die het heeft onderschreven. Een van die verplichtingen heeft betrekking op de bescherming van de rechten gewaarborgd door de artikelen 3 en 8 EVRM, die directe werking hebben.
Verweerster is desgevallend gehouden om de wettelijke bepalingen die ermee in strijd zijn, buiten beschouwing te laten.
Bijgevolg mag verweerster geen automatische toepassing maken van artikel 7 van de Vreemdelingenwet wanneer verzoeker elementen heeft aangebracht waaruit een mogelijke schending blijkt van een fundamenteel recht dat erkend wordt door en directe werking heeft in België.
In casu wijzen alle elementen echter in de richting van een automatische toepassing.
35. Immers zelfs indien Uw Zetel van oordeel is dat er in casu gronden aanwezig zijn teneinde een bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen - quod non - dan nog dient de toets aan artikel 8 EVRM worden uitgevoerd, hetgeen in casu uitmondt in een schending van het desbetreffende mensenrecht9."

2.2. Verzoekende partij heeft verder een pleitnota neergelegd waarin zij als volgt stelt:

"A. Gegrondheid van het beroep

A.1. Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet

3. Voor de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen was het krachtens artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldoende het bevel om het grondgebied te verlaten te motiveren door de aanduiding van de toepasselijke bepalingen van artikel 7 van de Vreemdelingenwet of de betreffende bepaling voor de overige gevallen.
4. Ook het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan verweerster de verplichting op haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.
Het respect voor dit zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat verweerster bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.
5. In casu werden echter niet alle relevante elementen, zoals het jarenlang verblijf van verzoeker in Oekraïne en het feit dat de echtgenote van verzoeker hem op korte termijn zal vervoegen in België, in overweging genomen, minstens blijkt dit niet uit de desbetreffende beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

A.2. Schending van artikel 2.2 van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382

6. Volgens artikel 2.2 van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 heeft verzoeker als onderdaan van een ander derde land dan Oekraïne recht op passende bescherming indien hij kan aantonen dat:
1. Hij voor 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven
2. Hij niet in staat is in veilige en duurzame omstandigheden naar zijn land of regio van oorsprong terug te keren
7. Verzoeker verbleef voor 24 februari 2022 wel degelijk legaal in Oekraïne op basis van een permanente verblijfskaart die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven (stuk 6).
1. Niet mogelijk om in veilige omstandigheden terug te keren naar Irak
8. Verweerster stelt in haar beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten als volgt:
"[…]
Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen enkel element aanhaalde die een veilige terugkeer in de weg zou staan. U haalde aan dat u problemen ondervond in Irak ten gevolge van uw religieuze strekking maar staafde dit niet met enig begin van bewijs waardoor deze argumentatie louter steunt op blote verklaringen. Bovendien belemmert dit uw ouders en zussen er niet van om er nog steeds te wonen. Tot slot wijzen wij er op dat u in 2015 nog gedurende een maand terugkeerde naar uw land van oorsprong.
U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat het niet mogelijk is in veilige omstandigheden terug te keren naar Irak.
[…]"
9. Verzoeker heeft van de Hezbollah-brigades in Bagdad, de hoofdstad van Irak, een brief ontvangen waarin de terroristische groep dreigt om verzoeker en zijn gezin te vermoorden (stuk 8).
Er bestaat dus een ernstige bedreiging van het leven van verzoeker als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal en binnenlands gewapend conflict in Irak.
10. Het moge dus duidelijk zijn dat een veilige terugkeer naar Irak allerminst mogelijk is.
2. Niet mogelijk om in duurzame omstandigheden terug te keren naar Irak
11. Verweerster stelt in haar beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten eveneens als volgt:
"[…]
Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u een volwassen man bent van 31 jaar die het grootste deel van zijn leven in Irak heeft gewoond. U groeide er op, beheerst de officiële landstaal en doorliep er het onderwijs. Bovendien wonen uw zussen en ouders er nog steeds en keerde u in 2015 gedurende een maand terug om er uw paspoort te vernieuwen. U stelde een vrouw te hebben maar zij vergezelde u niet naar België.
Gelet op bovenstaande elementen kan vastgesteld worden dat u nog steeds een sterke band heeft met uw land van oorsprong (Irak) die u in staat stelt op duurzame wijze terug te keren: u heeft er nog naaste familie wonen, beheerst de officiële landstaal en doorliep er het onderwijs. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen bovendien aangewend worden om u op duurzame wijze in uw land van oorsprong te hervestigen.
[…]"
12. Van de leeftijd van 19 jaar tot de leeftijd van 31 jaar, zijnde 12 jaar lang, woonde verzoeker dus in Oekraïne.
Dat wil zeggen dat hij zijn hele volwassen leven in Oekraïne heeft doorgebracht, zowel tijdens zijn studies die hem gevormd hebben tot de hoogopgeleide man die hij vandaag is, als tijdens zijn huwelijk met mevrouw I. S. (..).
Op een zekere manier is hij dus ook opgegroeid (tot een volwassen man) in Oekraïne en heeft hij ook daar een heel belangrijk deel van zijn onderwijs doorlopen.
Het staat dus vast dat verzoeker wel degelijk goed geïntegreerd is in Oekraïne.
13. Het is de bedoeling dat de echtgenote van verzoeker op korte termijn verzoeker komt vervoegen in België.
Dat verzoeker initieel alleen naar België is gekomen om verblijf aan te vragen, aangezien de moeder van zijn echtgenote ernstig ziek is en zijn echtgenote in Oekraïne is gebleven om tijdelijk voor haar te zorgen, verandert hier niets aan.
14. Volgens artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dient verweerster rekening te houden met de persoonlijke elementen van het dossier bij elke verwijderingsmaatregel, onder meer het gezins- en familieleven van verzoeker.

Verzoeker vormt een kerngezin met zijn Oekraïense echtgenote. Wanneer hij België zou moeten verlaten, wordt hij dan ook gescheiden van zijn echtgenote, daar verzoeker de Irakese nationaliteit heeft.

Stellen dat hij dan maar terug bij zijn ouders moet gaan wonen, zonder rekening te houden met zijn echtgenote, is dan ook niet redelijk.
15. In elk geval is het voor de echtgenote van verzoeker niet veilig om verzoeker te volgen naar Irak.
Zowel IS als Hezbollah vormen een actuele en ernstige bedreiging voor de inwoners van Irak, zoals hierboven reeds uiteengezet. Het is geen geheim dat terroristische groeperingen zoals IS en Hezbollah mannen en vrouwen niet als gelijken beschouwen, waardoor het voor vrouwen veel onveiliger is in landen die door dergelijke terroristische groeperingen in de greep worden gehouden.
16. Het moge dan ook duidelijk zijn dat verzoeker niet in duurzame omstandigheden kan terugkeren naar Irak aangezien hij zijn Oekraïense echtgenote niet zomaar zal achterlaten. Het is ook zeer duidelijk dat het voor zijn Oekraïense echtgenote geen optie is om haar man achterna te gaan naar Irak.
17. Bijgevolg heeft verzoeker wel degelijk recht op passende bescherming.

A.3. Schending van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382

18. Verweerster stelt in haar beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten als volgt (stuk 2):
"[…]
Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad en waarvan u aangeeft nog steeds een huwelijksband te onderhouden, u niet naar België vergezelde en actueel nog steeds in Oekraïne verblijft, komt u niet in aanmerking voor een afgeleid statuut van tijdelijk beschermde in de hoedanigheid van gezinslid van een onderdaan die ontheemd is in de zin van artikel 2, lid 1 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Uw echtgenote kan immers niet als ontheemde in de zin van diezelfde bepaling beschouwd worden. Bovendien blijkt uit overweging 11 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 duidelijk dat de uitbreiding van de tijdelijke bescherming naar gezinsleden tot doel heeft de gezinseenheid te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status zouden genieten. Het gaat bijgevolg om een afgeleide beschermingsstatus die onlosmakelijk verbonden is met de beschermingsstatus van het gezinslid dat zich als ontheemde en begunstigde op het grondgebied bevindt, in de zin van artikel 2, lid 1, onder a) en b) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad, nog steeds in Oekraïne verblijft, kan er bijgevolg geen sprake zijn van de toekenning van een afgeleid statuut van tijdelijk bescherming, in uw hoofde.
[…]"
19. Verzoeker is initieel alleen naar België gekomen.
Zoals hierboven reeds vermeld, vervoegde de echtgenote van verzoeker hem initieel niet naar België, maar bleef in Lutsk in Oekraïne om voor haar zieke moeder te zorgen.
Het is echter wel de bedoeling dat zij op korte termijn naar België zal reizen om met haar echtgenoot, zijnde verzoeker, samen te leven in België.
20. Verzoeker vormt een kerngezin met zijn Oekraïense echtgenote. Een weigering tot machtiging van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten zal er dus toe leiden dat verzoeker gescheiden wordt van zijn echtgenote, daar verzoeker de Irakese nationaliteit heeft.
Bijgevolg zal de gezinseenheid verbroken worden, hoewel de bewaring van deze eenheid net beoogd wordt door uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.
21. Opmerkelijk is ook dat verweerster hier de bewaring van de gezinseenheid aanhaalt, terwijl ze eveneens stelt dat verzoeker voldoende familiale banden heeft met Irak en naar daar moet terugkeren zonder zijn echtgenote, wat uiteraard de gezinseenheid net verbreekt.
22. Het staat dan ook vast dat verzoeker wel degelijk recht heeft op bescherming op grond van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

A.3. Schending van artikel 8 EVRM

23. Een inmenging in het privé- en gezinsleven van verzoeker is overeenkomstig artikel 8 EVRM slechts toegelaten als ze bij de wet is voorzien en een maatregel vormt die in een democratische samenleving nodig is.
Dit noodzakelijkheidscriterium houdt in dat de inmenging gebaseerd moet zijn op een dwingende vitale behoefte en dat ze met name evenredig is aan het wettige doel dat men wil bereiken.

Het is dus belangrijk dat verweerster aantoont dat ze een juist evenwicht heeft proberen te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht van verzoeker op de eerbieding van zijn privé- en gezinsleven.
Deze toets werd in casu in geen geval uitgevoerd, minstens blijkt ze niet uit de inhoud van de bestreden beslissing.
24. Het EVRM kan wel degelijk worden toegepast, gezien Oekraïne lid is van de Raad van Europa. Het EVRM is geen verdrag van de Europese Unie, maar wel van alle lidstaten van de Raad van Europa.
25. Dat verzoeker door de bestreden beslissing naar een land zou worden teruggestuurd waar zijn echtgenote hem niet in veilige omstandigheden kan vervoegen, werd in geen geval in overweging genomen.
Wanneer verzoeker het land moet verlaten, wordt hij dan ook gescheiden van zijn echtgenote, daar hij de Irakese nationaliteit heeft. Dit brengt een schending mee van artikel 8 EVRM.
26. Nochtans geldt de verplichting om een bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen uiteraard NIET indien de effectieve terugkeer van verzoeker een schending van artikel 8 EVRM uitmaakt.
Immers, zoals Uw Zetel terecht oordeelde stelt artikel 7 van de Vreemdelingenwet verweerster niet vrij van de internationale verplichten die het heeft onderschreven. Een van die verplichtingen heeft betrekking op de bescherming van de rechten gewaarborgd door de artikelen 3 en 8 EVRM, die directe werking hebben.
Verweerster is desgevallend gehouden om de wettelijke bepalingen die ermee in strijd zijn, buiten beschouwing te laten.
Bijgevolg mag verweerster geen automatische toepassing maken van artikel 7 van de Vreemdelingenwet wanneer verzoeker elementen heeft aangebracht waaruit een mogelijke schending blijkt van een fundamenteel recht dat erkend wordt door en directe werking heeft in België.
In casu wijzen alle elementen echter in de richting van een automatische toepassing.
27. Immers zelfs indien Uw Zetel van oordeel is dat er in casu gronden aanwezig zijn teneinde een bevel om het grondgebied te verlaten uit te vaardigen - quod non - dan nog dient de toets aan artikel 8 EVRM worden uitgevoerd, hetgeen in casu uitmondt in een schending van het desbetreffende mensenrecht."

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt allereerst vast dat de motieven van de in hoofde van de verzoekende partij genomen beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) (cf. RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

2.4. De Raad stelt vast dat waar de verzoekende partij inhoudelijke kritiek levert op de bestreden beslissing, zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.6. De schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke bepalingen van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit 2022/382 en de artikelen 57/29 en 57/30 van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden weigeringsbeslissing werd genomen.

De relevante bepalingen van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan, luiden als volgt:

"Artikel 2 De personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is
1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:
a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;
b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;
c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.
2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.
3. Overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2001/55/EG kunnen de lidstaten dit besluit ook toepassen op andere personen, onder wie staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne, die legaal in Oekraïne verbleven en die niet in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong kunnen terugkeren.
4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:
a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;
(…)"

(…)"

De richtlijn 2001/55/EG is omgezet in Belgisch recht in de artikelen 59/27 en verder van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/29, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar lid-Staten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, genieten de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming."

Artikel 57/30, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 of van artikel 57/32 machtigt de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 57/29, tot een verblijf van een jaar. Die machtiging wordt hernieuwd, met periodes van zes maanden, zolang de tijdelijke bescherming niet beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming die in werking werd gesteld door het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, of kan verlengd worden door een besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 2, tweede lid.
De Koning bepaalt de wijze van de indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Bij de aanvraag om een machtiging tot verblijf wordt aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, een document overhandigd, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen over de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn, duidelijk worden uiteengezet.
De inschrijving in het vreemdelingenregister van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en die gemachtigd is tot een verblijf, en de afgifte van de verblijfstitel, die hiervan bewijs oplevert, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.
De afgegeven verblijfstitel blijft geldig tot het einde van de geldigheidsduur van de machtiging. Hij wordt op verzoek van de betrokkene verlengd of vernieuwd door het gemeentebestuur van de verblijfplaats op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel en voorzover de minister of zijn gemachtigde de machtiging niet heeft beëindigd op grond van artikel 57/32, § 1, of artikel 57/36, § 2.
De Koning bepaalt de termijnen en de voorwaarden voor de vraag om vernieuwing of verlenging van de verblijfstitel."

Uit bovenstaande bepalingen blijkt dat de verzoekende partij, om in aanmerking te komen voor de machtiging tot verblijf, moet aantonen dat zij niet in staat is in veilige en duurzame omstandigheden naar haar land of regio van oorsprong terug te keren.

2.7. Verzoekende partij betoogt dat er in Irak meerdere gewapende conflicten zijn, wat blijkt uit het stuk van het CGVS *"COI Focus. IRAK, Veiligheidssituatie"* van 24 november 2021, te raadplegen op de website www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf ,en dit ook gevolgen heeft voor de economische situatie aldaar. Niet alleen IS maar ook Hezbollah vormt een bedreiging voor Irak. Heel wat terugkeerders leven in precaire en kritieke omstandigheden als gevolg van de vele conflicten. Verzoekende partij voegt verder een stuk 8 dat een brief betreft waarin zij door Hezbollah bedreigd wordt, net zoals haar gezin. Er bestaat dus wel degelijk een gevaar voor leven als gevolg van willekeurig geweld in Irak.

2.8. De Raad stelt op nazicht van het administratief dossier vast dat verzoekende partij op 31 augustus 2022 bij de dienst vreemdelingenzaken op de vraag of er redenen zijn waarom zij niet terug kan naar Irak het volgende verklaarde:

"Ik ben van Irak gevlucht omdat ik problemen had met lokale groepen die een andere religie hadden. Ons huis werd in brand gestoken en ik werd achtervolgd door deze groepen. Dit was in 2007. In 2008 moest ik naar Syrië vluchten. Dus in Syrië word ik nog achtervolgd. Ik wil er niet aan beginnen. Na mijn school ben ik direct naar Oekraïne gegaan om ver weg te zijn. Volgens mij wordt ik nog altijd gezocht en bedreigd."

Er wordt daarop aan verzoekende partij gevraagd waarom zij dat denkt, waarop zij stelde:

"Ja, dat zijn echt godsdienstachtervolgingen en mijn godsdienst is niet veranderd dus ja. Die man die mij achtervolgde leeft ook nog en heeft een hoge functie. Ze doen daar alles wat ze willen. Ze arresteren mensen voor niets. Dus ik en mijn broer konden niet rustig leven. Mijn broer moest ook vertrekken en mijn ouders zijn oud die zijn ook gebleven en mijn zussen wonen bij hun mannen. Ik ben even kort naar Irak geweest in 2015 om een nieuw paspoort aan te vragen, maar zelfs dat kort bezoek heeft me veel stress bezorgd. De achtervolgingen zijn dus niet gestopt. Ze hebben mij verplicht om hun godsdienst aan te nemen. Dus ondanks dat beide kanten moslim zijn, zijn er verschillende soorten; We waren eigenlijk met drie die weigerden om de godsdienst aan te nemen en 1 hiervan is vermoord. De andere is naar Libanon gevlucht en ik naar Oekraïne. Ons huis werd helemaal afgebrand."

Verder verklaarde verzoekende partij dat zij in eerste instantie in Oekraïne een tijdelijk verblijf had op basis van haar studies en nadien een permanente verblijfskaart kreeg in functie van haar huwelijk met een Oekraïense onderdaan. Zij stelde geen verzoek tot internationale bescherming in Oekraïne te hebben ingediend omdat zij al verblijf had op grond van haar studies. Verder kon zij geen bewijzen voorleggen van de aangehaalde redenen waarom zij niet terug kan naar Irak. Haar terugkeer naar Irak gebeurde in 2015 om een nieuw paspoort aan te vragen. Zij verbleef er toen één maand. Zij stelde toen geen problemen te hebben ondervonden omdat zij thuis bleef. Verder stelde zij nog dagelijks contact te hebben met haar familie in Irak. Haar ouders verblijven in Bagdad, alsook haar twee zussen.

2.9. Zoals duidelijk blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing heeft de verwerende partij rekening gehouden met de verklaringen van verzoekende partij waarom zij niet terug kan naar Irak. Dienaangaande heeft de verwerende partij overwogen dat verzoekende partij wel gewag maakte van

vermeende problemen in verband met haar religieuze strekking maar dat zij daarvan geen enkel bewijs voorlegde en dat zij bovendien in 2015 nog terugreisde naar Irak om haar paspoort te vernieuwen en aldaar een maand verbleef. De verwerende partij besluit: *"Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen enkel element aanhaalde die een veilige terugkeer in de weg zou staan. U haalde aan dat u problemen ondervond in Irak ten gevolge van uw religieuze strekking maar staafde dit niet met enig begin van bewijs waardoor deze argumentatie louter steunt op blote verklaringen. Bovendien belemmert dit uw ouders en zussen er niet van om er nog steeds te wonen. Tot slot wijzen wij er op dat u in 2015 nog gedurende een maand terugkeerde naar uw land van oorsprong. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat het niet mogelijk is in veilige omstandigheden terug te keren naar Irak."* alsook: *"Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u een volwassen man bent van 31 jaar die het grootste deel van zijn leven in Irak heeft gewoond. U groeide er op, beheerst de officiële landstaal en doorliep er het onderwijs. Bovendien wonen uw zussen en ouders er nog steeds en keerde u in 2015 gedurende een maand terug om er uw paspoort te vernieuwen. U stelde een vrouw te hebben maar zij vergezelde u niet naar België. Gelet op bovenstaande elementen kan vastgesteld worden dat u nog steeds een sterke band heeft met uw land van oorsprong (Irak) die u in staat stelt op duurzame wijze terug te keren: u heeft er nog naaste familie wonen, beheerst de officiële landstaal en doorliep er het onderwijs. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen bovendien aangewend worden om u op duurzame wijze in uw land van oorsprong te hervestigen.*
Bovenstaande vaststellingen in rekening genomen, maakt u in het kader van deze aanvraag niet op het eerste zicht aannemelijk dat u niet in staat bent om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382."

2.10. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met haar algemeen betoog over de veiligheidssituatie in Irak, en waar zij een schending van artikel 3 EVRM lijkt aan te voeren nu zij *in fine* van haar verzoekschrift er tevens op wijst dat artikel 7 van de Vreemdelingenwet verwerende partij niet vrijstelt van de internationale verplichtingen waaronder de rechten gewaarborgd onder artikel 3 EVRM, geen afbreuk doet aan de bevindingen van de verwerende partij dat zij geen enkel begin van bewijs heeft aangebracht dat zij in Irak problemen ondervond omwille van haar religieuze strekking en zij het aldus houdt op blote beweringen dienaangaande. De Raad benadrukt daarbij dat de bewijslast in uitwijzingszaken in beginsel bij de verzoekende partij ligt, die een begin van bewijs moet aanbrengen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij, indien de maatregel ten uitvoer zou worden gelegd, zou worden blootgesteld aan een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM (EHRM 23 augustus 2016 J.K. e.a. t. Zweden (GK), nr. 59166/12, §§ 91-92). Degene die aanvoert dat hij een risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel (RvS 17 februari 2009, nr. 4.024 (c)).

De verwerende partij heeft naast de vaststelling dat verzoekende partij het houdt op blote beweringen daarbij verder opgemerkt dat de vermeende problemen haar ouders en zussen niet verhinderen om nog steeds in Irak te wonen en dat verzoekende partij zelf in 2015 nog teruggekeerd is naar Irak.

De Raad acht het geenszins kennelijk onredelijk dat wanneer duidelijk blijkt dat verzoekende partij het houdt op loutere beweringen die bovendien ondergraven worden door de vaststelling dat haar familie wel verder probleemloos kon en kan verblijven in Irak en verzoekende partij zelf – ondanks haar vrees – toch terugkeerde in 2015 naar Irak om haar paspoort te vernieuwen en aldaar gedurende een maand probleemloos verbleef, het niet is aangetoond dat zij niet veilig zou kunnen terugkeren naar Irak.

2.11. Verzoekende partij verwijst naar een stuk 8 dat zij voegt aan haar verzoekschrift en waaruit volgens haar blijkt dat zij van de Hezbollah-brigades in Bagdad een brief ontvangen heeft waarin de groep dreigt om haar en haar gezin te vermoorden.

2.12. De Raad wijst er vooreerst op dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd. De verwerende partij kon derhalve op het moment van de bestreden beslissing

geen kennis hebben van het stuk 8 dat verzoekende partij nu voorlegt. Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of verwerende partij in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 8 kan aldus niet dienstig worden aangebracht in onderhavige procedure.

Louter ten overvloede wijst de Raad er bovendien nog op dat dit stuk 8 een kopie betreft van een voor de Raad in een onbegrijpelijke taal opgesteld stuk en dit stuk evenmin vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Een vertaling via *"Google Lens"* kan bezwaarlijk gezien worden als dergelijke vertaling (zie artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) zodat de inhoud van dit stuk voor de Raad niet duidelijk is en daardoor niet in overweging kan worden genomen. Een kopie kan voorts gemakkelijk door knip- en plakwerk worden gefabriceerd zodat verzoekende partij de authenticiteit van dit stuk ook niet aantoont.

2.13. Waar voorts uit de *COI Focus Irak, Veiligheidssituatie* van 24 november 2021 blijkt dat er zich in Irak nog veiligheidsincidenten voordoen in kader van een gewapend conflict, toont de verzoekende partij met een algemene verwijzing naar de veiligheidssituatie in Irak niet aan dat de veiligheidssituatie in het gehele land van die orde is dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar moet vrezen voor haar leven of persoon. De Raad wijst er daarbij op dat het EHRM reeds gesteld heeft dat de algemene veiligheidssituatie in Irak op zich niet voldoende is om aan te nemen dat een schending van artikel 3 EVRM voorligt bij terugkeer naar Irak (EHRM, *D. e.a. t./ Roemenië*, 14 januari 2020, § 68 met verwijzing naar J.*K. e.a. t/ Zweden*, 4 juni 2016, *A.S. t./ België*, 19 september 2017). Uit de informatie zoals voormeld blijkt niet dat de veiligheidssituatie sindsdien dermate gewijzigd is dat een andere beoordeling zich opdringt.

2.14. Verzoekende partij is het voorts oneens met de bevinding dat zij in duurzame omstandigheden kan terugkeren naar Irak. Zij stelt dat zij al in 2010 op negentienjarige leeftijd verhuisde naar Oekraïne en aldus twaalf jaar in Oekraïne heeft gewoond. Zij heeft het overgrote deel van haar volwassen leven in Oekraïne doorgebracht en is aldaar geïntegreerd. Zij vormt een kerngezin met haar Oekraïense echtgenote die naar België zal komen en door een terugkeer naar Irak wordt zij dus gescheiden van haar echtgenote. Voor haar echtgenote is het geen optie om naar Irak te gaan waar het voor vrouwen veel onveiliger is.

2.15. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij met haar betoog dat zij ondertussen al twaalf jaar verbleven heeft in Oekraïne en aldaar geïntegreerd is, geen afbreuk doet aan de vaststellingen van de verwerende partij dat verzoekende partij in Irak opgroeide, de officiële landstaal beheerst en er onderwijs doorliep. Verder heeft zij aldaar nog een familiaal netwerk. Het loutere feit dat verzoekende partij op haar negentiende naar Oekraïne is gegaan en daar twaalf jaar gewoond heeft doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij nog een sterke band heeft met Irak die haar in staat stelt op duurzame wijze terug te keren. De Raad acht de bevindingen van de verwerende partij dat aangezien verzoekende partij in Irak *"nog naaste familie (heeft) wonen, (..) de officiële landstaal (beheerst) en (..) er het onderwijs (doorliep)"* en dat *"(d)e (..) in Oekraïne verworven kennis in vaardigheden (..) bovendien aangewend (kunnen) worden om (..) op duurzame wijze in (Irak) te hervestigen"* verzoekende partij wel degelijk in duurzame omstandigheden kan terugkeren naar Irak, geenszins kennelijk onredelijk.

Voor zover verzoekende partij nog zou voorhouden dat de economische situatie in Irak haar verhindert duurzaam terug te keren, wijst de Raad erop dat het loutere feit dat de verzoekende partij zou worden overgedragen aan een land waar haar economische positie mogelijks slechter is dan deze in België op zich niet voldoende is om een schending van artikel 3 van het EVRM aannemelijk te maken (EHRM 27 April 2010, Miah/Verenigd Koninkrijk, § 14; mutatis mutandis EHRM 27 mei 2008, N./Verenigd Koninkrijk, § 42). De vaststelling dat de materiële en sociale levensomstandigheden van de verzoekende partij er aanzienlijk op achteruit gaan bij de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel is op zich niet voldoende om een schending van artikel 3 van het EVRM aan te tonen (mutatis mutandis EHRM 2 april 2013, Mohammed Hussein/Nederland en Italië §§ 70-71; EHRM 28 juni 2011, Sufi en Elmi/Verenigd Koninkrijk, §§ 281-292; EHRM 27 mei 2008, N./Verenigd Koninkrijk, § 42). Verzoekende partij, die niet betwist dat zij nog een familiaal netwerk heeft in Irak noch dat zij de

taal spreekt en waarvan verder blijkt dat zij hogere studies heeft genoten en een diploma als industriële en burgerlijk ingenieur behaalde, toont niet aan dat zij in Irak in dermate penibele economische omstandigheden zal terechtkomen waardoor sprake is van een schending van artikel 3 EVRM.

Voorts heeft de verwerende partij wel degelijk rekening gehouden met het gegeven dat verzoekende partij stelde gehuwd te zijn met een Oekraïense onderdaan. De verwerende partij wijst er echter op dat: *"Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad en waarvan u aangeeft nog steeds een huwelijksband te onderhouden, u niet naar België vergezelde en actueel nog steeds in Oekraïne verblijft, komt u niet in aanmerking voor een afgeleid statuut van tijdelijk beschermde in de hoedanigheid van gezinslid van een onderdaan die ontheemd is in de zin van artikel 2, lid 1 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/83. Uw echtgenote kan immers niet als ontheemde in de zin van diezelfde bepaling beschouwd worden. Bovendien blijkt uit overweging 11 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 duidelijk dat de uitbreiding van de tijdelijke bescherming naar gezinsleden tot doel heeft de gezinseenheid te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status zouden genieten. Het gaat bijgevolg om een afgeleide beschermingsstatus die onlosmakelijk verbonden is met de beschermingsstatus van het gezinslid dat zich als ontheemde en begunstigde op het grondgebied bevindt, in de zin van artikel 2, lid 1, onder a) en b) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad, nog steeds in Oekraïne verblijft, kan er bijgevolg geen sprake zijn van de toekenning van een afgeleid statuut van tijdelijke bescherming, in uw hoofde.*
Tot slot wijzen we er op dat ondanks het feit dat u een huwelijksakte voorlegde die aantoont u met een Oekraïense onderdaan huwde, gezien de afwezigheid van deze persoon niet kon worden nagegaan of u op heden nog steeds gehuwd bent met deze Oekraïense onderdaan."

Naast de vaststelling dat – nu de echtgenote van verzoekende partij niet aanwezig is – niet kan nagegaan worden of zij nog werkelijk gehuwd is en er nog sprake is van een gezinsleven, wijst de verwerende partij er ook op dat aangezien de echtgenote nog steeds in Oekraïne verblijft verzoekende partij geen afgeleid verblijfsrecht kan genieten. Verzoekende partij weerlegt deze vaststellingen niet met haar betoog. Zoals de verwerende partij er terecht op wijst hebben gezinsleden zoals *in casu* van Oekraïense onderdanen conform artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan, een afgeleid verblijfsrecht wat inhoudt dat haar echtgenote in België het statuut van tijdelijk beschermde in de zin van voormeld artikel 2 moet hebben opdat verzoekende partij daaruit een afgeleid verblijfsrecht kan ontlenen.

Nu de echtgenote van verzoekende partij zich niet in België bevindt maakt verzoekende partij ook niet aannemelijk dat zij door een terugkeer naar Irak gescheiden wordt van haar echtgenote. Zij betoogt wel dat haar echtgenote van plan is naar België te komen, maar dit wordt op geen enkele wijze gestaafd. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt is er geen sprake van enige gezinseenheid in België en zorgt een terugkeer van verzoekende partij vanuit België naar Irak dan ook niet voor een breuk in de gezinseenheid, en dit alles voor zover nog vaststaat dat verzoekende partij nog gehuwd is met de Oekraïense onderdaan. De bestreden beslissing verplicht de echtgenote van verzoekende partij ook niet om verzoekende partij te volgen naar Irak. De verwerende partij heeft rekening gehouden met de feitelijke elementen die op het moment van het treffen van de bestreden beslissing voorlagen, met name dat haar echtgenote in Oekraïne verblijft en niet in België. *De facto* is er geen sprake van enige gezinseenheid in België waarmee de verwerende partij onterecht geen rekening zou gehouden hebben. Door een terugkeer naar Irak wordt aldus geen breuk in de gezinseenheid teweeg gebracht nu deze breuk zich voordoet niet doordat verzoekende partij België dient te verlaten en dient terug te keren naar Irak, maar wel omdat haar echtgenote in Oekraïne verblijft.

2.16. Verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij enig pertinent gegeven veronachtzaamd heeft of op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekende partij in veilige en duurzame omstandigheden kan terugkeren naar Irak.

2.17. Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de

nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

2.17.1. Wanneer een risico van schending van het respect voor het gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of de verzoekende partij zich kan beroepen op artikel 8 van het EVRM. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25).

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (zie EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150). Verder wijst de Raad erop dat de beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven een feitenkwestie is.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij naar België is gekomen zonder haar Oekraïense echtgenote. Verder heeft zij ten bewijze van haar band enkel een huwelijksakte voorgelegd maar daaruit kan niet blijken of de persoonlijke band tussen verzoekende partij en haar echtgenote nog voldoende hecht is om te spreken van een beschermenswaardig gezinsleven. Verzoekende partij brengt evenwel geen gegevens aan waaruit kan blijken dat er nog steeds sprake is van een werkelijk beleefd gezinsleven met haar echtgenote. De Raad kan de verwerende partij dan ook volgen waar deze stelt dat niet geverifieerd kan worden of verzoekende partij nog werkelijk gehuwd is met de Oekraïense onderdaan.

2.17.2. Voor zover voorts toch moet aangenomen worden dat verzoekende partij nog steeds een effectieve gezinsrelatie onderhoudt met de Oekraïense onderdaan, heeft de verwerende partij er voorts terecht op gewezen dat de bestreden beslissing geen breuk in de gezinseenheid betekent. Zoals hoger reeds gesteld doet die breuk zich voor omdat de echtgenote van verzoekende partij in Oekraïne verblijft. Het feit dat verzoekende partij niet in België kan verblijven en moet terugkeren naar Irak wijzigt daar niets aan.

Verzoekende partij toont met haar betoog dan ook niet aan dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van haar recht op gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

2.18. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de elementen zoals vermeld in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij is een volwassen man zonder minderjarige kinderen die niet doet blijken van enig gezinsleven in België. Zij maakt evenmin gewag van enige medische problematiek die een terugkeer naar Irak verhindert. Verzoekende partij slaagt er met haar betoog niet in afbreuk te doen aan deze vaststellingen.

2.19. De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	S. DE MUYLDER